

BILAG 1
FORSLAGSBESKRIVELSER

INDHOLD – BILAG 1

1. Introduktion
2. Beskæftigelseskonto med fleksibel genoptjening
3. Optjening af dagpengeret
4. Udbetaling af dagpenge i måneder og forbrug i timer
5. Ny satsberegning
6. Supplerende dagpenge
7. Karens
8. Automatisk omforsikring fra deltid til fuld tid
9. Forlængelse af optjenings- og referenceperioden
10. Månedskontrollen
11. Tællerne
12. Et digitaliseret og automatiseret dagpengesystem

1. INTRODUKTION

Siden starten af 2020 har 12 a-kasser sammen med Danske A-kasser arbejdet med en evaluering af *de mest centrale dele* af den dagpengereform, der trådte i kraft i 2017.

Der er tale om en kvalitativ evaluering, hvor vi har holdt det system og de regler, som a-kasserne har administreret de seneste 4 år, op mod intentionerne med reformen – og hvor vi har set på, om målet er nået ift. dét man ville med reformen.

Vi har *ikke* evalueret reformens effekter. Effekterne vil blive evalueret fra centralt hold. Denne evaluering skal derfor ses som et supplement til en kommende ministeriel evaluering.

I forbindelse med evalueringsarbejdet har vi set på følgende:

- Hvor er der regler, der ikke fungerer hensigtsmæssigt og efter intentionerne, og derfor med fordel kan justeres.
- Hvor er der regler, der ikke er (tilstrækkelig) automatiserbare.
- Hvor skal der etableres bedre sammenhæng og samspil reglerne imellem.
- Hvor er der i særlig grad grund til at komme kompleksiteten til livs.
- Hvor kan vi bygge et bedre og mere gennemskueligt system op – inden for de rammer og intentioner der er omkring reformen.

Vi har herefter udarbejdet et katalog af forslag, som vil kunne bidrage til, at man når i mål med dét, man ikke (helt) er i mål med endnu ift. reformen. Forslagene beskrives nærmere på de kommende sider.

De IT-mæssige konsekvenser af forslagene er ikke beskrevet. Nogle forslag vil givet kunne implementeres nemmere i nogle systemer end andre. A-kasserne er dog enige om, at forslagene er til at IT-implementere – og vil skabe en bedre sammenhæng mellem systemer, administration og medlem.

Heller ikke de økonomiske konsekvenser af forslagene er beskrevet.

A-kasserne er dog enige om, at der med de fleste forslag er tale om, at man gennem *mindre regeljusteringer* vil kunne opnå dét, man ville med reformen. Forslagene bidrager dermed til at nå reformens forudsatte potentiale.

Med andre forslag er der alene tale om at forenkle regler og administration – men stadig i respekt for intentionen med reglerne og de rammer for dagpengesystemet, vi sammen har bygget op.

Endelig er der med enkelte forslag tale om at sikre robusthed og (gen-)skabe trygheden for medlemmerne til et dagpengesystem, som alle – ikke mindst det seneste år – har kunnet se vigtigheden af. Nogle af forslagene er da også allerede implementeret i visse dele af dagpengesystemet i forbindelse med etableringen af den midlertidige arbejdsfordelingsordning.

I den kommende tid skal der tages nogle vigtige diskussioner om et eventuelt dagpengeløft. Det er alle enige i. Det skal dog ikke stå i vejen for, at man i forbindelse med evalueringen af dagpengereformen *også* diskuterer, om der er grund til at justere i reglerne, så vi får det dagpengesystem, man i sin tid ønskede.

Man kan med fordel diskutere ud fra de forslag, der beskrives på de kommende sider. Forslagene følger i opbygning og nummerering selve evalueringen – og skal ses sammen med denne.

God læselyst.

FORSLAGSBESKRIVELSER

2. ÉN KONTO: SAMME TIMER TIL GENOPTJENING OG FORLÆNGELSE

Problem

Selv om der i reglerne kun opereres med én konto, nemlig beskæftigelseskontoen, opereres der i systemerne og over for medlemmerne med yderligere en konto, nemlig genoptjeningskontoen. Grunden til dette er, at ikke alle timer, der kan medregnes til en *genoptjening* af dagpengeretten, også kan medregnes til en *forlængelse* af dagpengeretten. Et medlem kan f.eks. medregne ferie med feriegodtgørelse til genoptjeningen af en ny dagpengeret, men kan – hvis dagpengeretten *ikke* genoptjenes – ikke forlænge sin dagpengeret med timer fra selvsamme ferie.

Det er et administrativt problem, at der er forskel på hvilke timer, der kan medregnes til hvad. Ligesom det er et problem, at medlemmet har svært ved at danne sig et overblik over sine rettigheder.

Forslag

De timer, der kan medregnes til genoptjeningen af dagpengeretten, skal også kunne medregnes til fleksibel forlængelse af dagpengeretten.

Med forslaget vil også ferie med feriegodtgørelse og selvstændig virksomhed blive registreret på beskæftigelseskontoen og dermed give ret til forlængelse af dagpengeretten.

Dette vil give et bedre overblik for medlemmet og bidrage til ligestillingen af lønmodtagerarbejde og arbejde med selvstændig virksomhed.

Efter dagpengereformen er der kommet nye regler om samtidighedsferie. På grund af disse vil der ikke i samme udstrækning som tidligere være ikke-afholdt ferie tilbage til afholdelse i ledighedsperioden, da man løbende holder den ferie, man optjener, i ansættelsesforholdet.

Med forslaget vil der ikke længere være grundlag for at have to separate konti – og genoptjeningskontoen kan dermed afskaffes. Dette vil lette a-kassernes administration og vejledning af medlemmet, som herefter kun skal forholde sig til én konto, nemlig beskæftigelseskontoen.

Forslaget skal ses sammen med forslag 3a og 3b.

3A. ENSRETNING AF INDKOMST- OG BESKÆFTIGELSESKRAVET

Problem

I forbindelse med dagpengereformen gik man fra ét sæt regler om optjening af dagpengeret til tre sæt regler, som alle er forskellige med hensyn til, hvad der kan medregnes til optjeningen.

Det ene sæt regler regulerer optjening på baggrund af indkomst i forbindelse med en "ny-indplacering" (indkomstkrauet). Det andet regulerer optjening på baggrund af timer i beskæftigelse i forbindelse med en genindplacering (beskæftigelseskravet). Det tredje sæt regulerer den fleksible genoptjening/forlængelse af dagpengeretten (en hybrid af beskæftigelseskravet). Nogle indkomsttyper kan der *optjenes*, men ikke *genoptjenes*, en ny dagpengeret med. Andre indkomsttyper kan der kun *genoptjenes* med, men ikke *forlænges* med, jf. forslag 2.

Det var ellers intentionen med dagpengereformen, at al A- og B-indkomst skulle medregnes til optjeningen af dagpengeretten. Men sådan er det ikke blevet.

Med de forskellige regelsæt er dagpengesystemet ikke blevet enklere.

Det er et administrativt problem, at a-kasserne skal sortere indkomst fra alt efter, hvilket krav der er tale om – indkomst der vel at mærke er betalt AM-bidrag af.

Og det er et problem, at medlemmet har svært ved at forstå reglerne og danne sig et overblik over sine rettigheder.

Forslag

Al A- og B-indkomst, hvoraf der betales AM-bidrag, skal kunne medregnes til *såvel* indkomst- *som* beskæftigelseskravet.

Retten til dagpenge vil dermed – ved ny-indplacering og ved genindplacering – kunne optjenes på baggrund af al A- og B-indkomst, hvoraf der betales AM-bidrag, som det i sin tid var intentionen. I forhold til genoptjeningen skal indkomsten omregnes til timer, hvis der ikke er indberettet timer til indkomstregistret.

Med forslaget vil der ikke være forskel på, hvad der kan medregnes til indkomstkrauet og hvad der kan medregnes til beskæftigelseskravet hhv. til en forlængelse af dagpengeretten.

Forslaget skal ses sammen med forslag 2.

3B. GENINDPLACERING TIDLIGST EFTER ÉT ÅR

Problem

Et medlem kan *løbende* genoptjene en ny dagpengeret. Genoptjeningen sker, når medlemmet opfylder et beskæftigelseskrav på 1.924 timer. Har medlemmet indkomster, som skal omregnes til timer til den løbende genoptjening, er der fastsat et månedsloft for, hvor meget indkomst der kan omregnes til timer hver måned.

Først når året er omme, kan indkomst ud over månedsloftet regnes med – og først her vil timer fra den omregnede indkomst blive tilskrevet medlemmets beskæftigelseskonto.

På grund af reglen om årsloftet sker der mange genindplaceringer i januar måned hvert år, hvor ukontrollabelt arbejde kan medregnes til genoptjeningen. Tilsvarende sker der mange genindplaceringer typisk i juli måned hvert år, hvor der foreligger en endelig årsopgørelse.

Det er et administrativt problem for a-kasserne at håndtere såvel et måneds- som et årsloft – og at vejlede medlemmet herom. Det er ligeledes et problem, at medlemmet har svært ved at forstå og danne sig et overblik over sine rettigheder, fordi ikke alle timer *løbende* bliver tilskrevet beskæftigelseskontoen, men bliver tilskrevet på én gang – hvorefter medlemmet med ét kan genindplaceres.

Forslag

Et medlem skal tidligst kunne genindplaceres ét år efter seneste indplacering.

Medlemmet vil fortsat skulle opfylde beskæftigelseskravet for at kunne blive genindplaceret. Indkomst fra ukontrollabelt arbejde og B-indkomst skal omregnes til timer med den lave omregningsrate og vil *løbende* kunne medregnes til genoptjeningen fuldt ud. Timerne vil blive tilskrevet beskæftigelseskontoen – *løbende* uden et måneds- eller årsloft.

Med forslaget vil der tidligst kunne ske genindplacering ét år efter seneste indplacering. Medlemmet vil blive vejledt om, hvilken dato en ny dagpengeret tidligst kan etableres – også selv om medlemmet inden da opfylder beskæftigelseskravet. På den baggrund kan reglerne om måneds- og årsloft afskaffes.

Dette vil give medlemmet et bedre overblik over sine rettigheder. Medlemmet vil *løbende* kunne se, hvor mange timer der kan medregnes til genoptjening eller forlængelse – og holde disse op mod étårsdatoen.

Forslaget skal ses sammen med forslag 2.

3C. HVIS AKTUEL DAGPENGERET – GENOPTJENING I TIMER

Problem

Med dagpengereformen blev der etableret forskellige regler og krav til optjening af ret til dagpenge: Indkomstkrauet og beskæftigelseskravet. Dagpengesystemet er ikke blevet enklere med de forskellige krav. Det er komplekst at operere med optjening på baggrund af *enten* indkomst *eller* timer på samme tid – særligt fordi der løbende skal ske et såkaldt "regelvalg" i forhold til, hvilket krav der skal opfyldes.

Det er svært for medlemmerne at forstå eller danne sig et overblik over, hvornår de skal opfylde et indkomstkrauet, og hvornår de skal opfylde et beskæftigelseskrav for at få ret til dagpenge. Det er også svært for a-kasserne at vejlede medlemmerne om. For med bare en enkelt time på beskæftigelseskontoen er det beskæftigelseskravet, der skal opfyldes – men den næste måned er denne time måske forældet, og så skal indkomstkrauet opfyldes.

Problemet opstår, fordi "regelvalget" ikke er styret af et medlems aktuelle dagpengeret, men af de timer, der er registreret på et medlems beskæftigelseskonto, uanset at disse timer ikke aktuelt kan give medlemmet ret til dagpenge.

Forslag

Så længe et medlem har en aktuel dagpengeret, herunder har mulighed for at forlænge dagpengeretten, skal medlemmet opfylde et beskæftigelseskrav. På den måde bliver det såkaldte "regelvalg" mere simpelt.

Når dagpengeretten er endelig opbrugt, vil medlemmet skulle opfylde et indkomstkrauet for at få ret til dagpenge.

Med forslaget vil et medlem skulle opfylde et indkomstkrauet tidligere end i dag.

Med forslaget vil a-kasserne bedre kunne vejlede medlemmerne om, hvilket krav der skal opfyldes for at optjene/genoptjene retten til dagpenge – og de vil kunne give vejledningen til medlemmet på et mere naturligt tidspunkt i medlemmets dagpengeforløb, nemlig dér hvor "regelvalget" skifter, fordi retten til dagpenge er opbrugt.

Forslaget skal ses sammen med forslag 5d og 9c.

4A. MINDSTEUDBETALINGSREGLLEN SKAL AFSKAFFES

Problem

I forbindelse med dagpengereformen blev mindsteudbetalingsreglen tilpasset månedssystemet, således at mindsteudbetalingskravet på én dag pr. uge (7,4 timer) blev til to dage pr. måned (14,8 timer).

Formålet med den oprindelige mindsteudbetalingsregel på én dag pr. uge var dels at lette a-kassernes udbetalingsadministration, som dengang baserede sig på langt mere manuelle processer end i dag, dels at skærme medlemmerne mod at forbruge en hel uge af deres dagpengeret for udbetalingen af mindre end én dags dagpenge. I dag udbetales dagpengene imidlertid i fuldt ud automatiske processer og der forbruges på baggrund af udbetalte timer. Det er derfor svært at se formålet med at opretholde mindsteudbetalingsreglen.

Det er et problem, at heller ikke medlemmerne kan forstå, hvorfor de ikke bare kan få udbetalt dagpenge for de to dage, hvor de er ledige.

Ligesom det er et administrativt problem, at a-kasserne skal anvende tid på at administrere reglen og vejlede medlemmerne i de sager, hvor den kommer i spil.

Det gælder særligt i sager, hvor en regulering i måneden resulterer i, at der pludselig ikke længere er ret til dagpenge i måneden på grund af mindsteudbetalingsreglen.

Det gælder i høj grad også i sager, hvor reglen kommer i spil ved overgangen til andre ordninger og ydelser.

Et medlem, som f.eks. starter i en løntilskudsansættelse den 3. i måneden, kan f.eks. ikke få dagpenge for de første 2 dage, selv om medlemmet overgår til løntilskudsansættelsen fra ledighed. På samme måde kan et medlem, som f.eks. overgår til sygedagpenge den 3. i måneden, ikke få dagpenge under sygdom for de første dage, selv om medlemmet kunne få dagpenge under sygdom op til månedsskiftet.

Forslag

Mindsteudbetalingsreglen skal afskaffes. Der er ikke længere et formål med at opretholde reglen og den er ikke længere aktuel i det digitale månedssystem. Mindsteudbetalingsreglen er i dag afskaffet i den midlertidige arbejdsfordelingsordning.

Med forslaget er der ikke bare tale om en administrativ forenkling – men om at give medlemmet tryghed om sin dagpengeudbetaling.

Forslaget skal ses sammen med forslag 6.

4B. AFMELDEMODELLEN SKAL GÆLDE FOR ALLE

Problem

Ved overgangen til det månedsbaserede dagpengesystem blev reglerne om teknisk belægning ved bl.a. afmelding, sygdom og ferie, tilpasset månedssystemet. Der skal således ske en fast teknisk belægning (dvs. et fradrag) på op til 7,4 timer pr. hverdag for fuldtidsforsikrede medlemmer på dage, hvor der forekommer afmelding, sygdom eller ferie mv. Er der løntimer i en måned, skal der *også* ske løntimebelægning, dvs. fradrag for løntimerne. Løntimerne og de tekniske belægningsregler summeres og fradrages i de 160,33 dagpengetimer, der kan udbetales i en måned – efter den såkaldt ”grusomme belægningsmodel”.

Belægningsreglerne har vist sig at ramme mange medlemmer hårdt, særligt de medlemmer der har weekendarbejde i en periode, hvor de er afmeldt jobcentret, og de medlemmer der arbejder med varierende timetal i afmeldeperioden. De får nemlig fradrag for *langt mere*, end bare de timer de har arbejdet.

Ét af de bærende formål med dagpengereformen var at give medlemmerne incitament til at tage alt arbejde.

Det går derfor imod dette formål, at medlemmerne bliver ”straffet” i dagpengesystemet for at arbejde i weekenden eller med varierende arbejdstid.

I reglerne ligger en slags ”overskydende timer-effekt”, selv om man med reformen netop valgte at afskaffe de overskydende timer. Det var derfor næppe tilsigtet, at belægningsreglerne skulle ramme så hårdt.

Forslag

Den afmeldemodel, der i dag finder anvendelse ved deltagelse i midlertidig arbejdsfordeling, skal gælde for alle i dagpengesystemet.

Med forslaget vil den tekniske belægning ikke i sig selv medføre fradrag for timer ud over fuld sædvanlig arbejdstid i den periode, hvor medlemmet er afmeldt jobcentret. Timer fra weekendarbejde og varierende arbejdstid vil blive udjævnet i den periode, hvor medlemmet er afmeldt jobcentret – deraf ”afmeldemodellen”.

Perioder, hvor et medlem har en teknisk belægning på grund af venteperiode efter ophør med selvstændig virksomhed eller manglende dagpengeret (f.eks. fordi medlemmet ikke har ét års medlemskab eller ikke opfylder indkomstkrauet) skal med forslaget sidestilles med afmeldeperioder.

Med forslaget vil der heller ikke skulle ske rådighedsbelægning med 7,4 timer pr. dag, når et medlem går i fuldtidsarbejde i løbet af en måned.

4C. LØNTIMERNE STYRER FRADRAGENE

Problem

Fradrag sker for det antal løntimer, som medlemmet har fået indberettet til indkomstregisteret for måneden. Der skal ikke ske fradrag for indberettede løntimer i en måned, som kan henføres til *andre* perioder/måneder med arbejde. For ukontrollabelt arbejde sker fradraget for et beregnet timetal.

Med dagpengereformen blev det løntimerne, der blev styrende for et medlems udbetaling. Medlemmet skal selv indberette sine løntimer eller de timer, der er arbejdet i måneden. Herefter sker der en kontrol af disse timer op mod de løntimer, der er indberettet til indkomstregisteret. Er der en difference, lægges løntimerne i indkomstregisteret til grund. Formålet var at basere en større del af udbetalingen på autoritative registerdata.

Der er siden opstået tvivl om, hvorvidt det nu også *er* løntimerne, og ikke de faktiske timer, der skal medføre fradrag, f.eks. når et medlem arbejder på fast nedsat tid med timenorm med varierende timetal pr. uge eller når der aflønnes for forberedelsestid. Her vil de faktiske timer i nogle måneder ligge over de indberettede løntimer – i andre vil de ligge under. Timerne går dog op over tid.

Også det forhold, at der ikke altid er en tidsmæssig sammenhæng mellem det faktisk udførte arbejde og indberetningen til indkomstregistret, bidrager til tvivl.

Forslag

Det er altid *de indberettede løntimer*, der kan henføres til måneden, der skal medføre fradrag i måneden. Dette skal fremgå klart af reglerne.

Med forslaget vil der ikke længere være tvivl om, at et medlem, der arbejder på fast nedsat tid, f.eks. på 50 pct., vil få et fast fradrag for de 80,16 løntimer pr. måned, som arbejdsgiveren indberetter til indkomstregistret – også selv om de faktiske arbejdstimer i måneden går op og ned.

Der skal selvfølgelig – lige som i dag – ske fradrag for faktiske timer, når løn og indkomst for disse *ikke* indberettes til indkomstregistret. Det gælder f.eks. i forhold til ulønnet arbejde og timer fra selvstændig virksomhed.

4D. DAGPENGE MÅNEDEN UD I UDLØBSMÅNEDEN

Problem

Et medlem forbruger af sin dagpengeret i timer – og derfor vil der ikke altid være timer nok til at udbetale dagpenge for *hele* måneden i den måned, hvor dagpengeretten (ydelsesperioden) udløber. Og da dagpengene udbetales månedsvist for et gennemsnitligt antal timer (160,33), er det ikke til at vide fra hvilken dag i måneden, retten er udløbet. A-kasserne beregner derfor en (hypotetisk) udløbsdato for dagpengeretten, dvs. en forventet sidste ydelsesdato. Denne dato lægges til grund for jobcentrenes indsats i beskæftigelsessystemet og for medlemmets overgang til andre ydelser og ordninger.

Da beregningen sker løbende ud fra medlemmets timeforbrug, flytter datoen sig løbende – og det er derfor svært at tilrettelægge indsats og overgangen til andre ydelsesordninger efter den. Tilsvarende er det svært for medlemmet at danne sig et overblik over, hvornår retten til dagpenge vil udløbe.

Forslag

Et medlem skal altid kunne få udbetalt dagpenge for *hele* den måned, hvor dagpengeretten udløber. Dagpenge kan dermed udbetales måneden ud i en udløbsmåned – ligesom de kan det ved udløbet af retten til supplerende dagpenge.

Der er med forslaget tale om en betydelig forenkling, idet a-kassen ikke længere skal beregne en (hypotetisk) udløbsdato for dagpengeretten, som indsatsen og overgangen til andre ydelser og ordninger, *f.eks. kontanthjælp, seniorjob og efterløn*, skal tilrettelægges efter. Der er således også tale om en forenkling for kommunerne.

Herudover er der tale om en betydelig tryghed for medlemmerne i at vide, at de har dagpengeret måneden ud i udløbsmåneden. I dag ved medlemmerne ofte ikke, hvordan de er stillet i den måned, hvor dagpengeretten udløber og de eventuelt skal over i andre ydelsesordninger – og a-kasserne/kommunerne kan ikke vejlede dem herom.

Der er tale om en forholdsvis lille gruppe medlemmer, nemlig de medlemmer, hvis dagpengeret, dvs. ydelsesperiode, faktisk udløber – og dermed ikke de medlemmer, der opbruger dagpengeretten på baggrund af et referenceperiodeudløb, som jo altid sker til den sidste i måneden. Der er således tale om et forslag rettet mod en lille gruppe *af* en lille gruppe. Ikke om et forslag rettet mod alle.

Udbetaling hele måneden ses i øvrigt andre steder, f.eks. i overgangen mellem efterløn og folkepension.

5A. FRAVALG AF MÅNEDER TIL BEREGNING

Problem

I dag beregnes dagpengesatsen på indkomsten i de 12 bedste måneder ud af de seneste 24 måneder. Alle måneder med indkomst kan komme til at indgå i satsberegningen – uanset hvor lille indkomsten i måneden er. Hermed kan f.eks. måneder med indkomst for kun én dags arbejde eller måneder, hvor der er indberettet en ganske lille B-indkomst for et hverv, indgå i beregningsgrundlaget.

Oftest har medlemmet haft indkomsten ved siden af dagpenge eller en anden offentlig ydelse. Indkomsten fra arbejdet giver derfor ikke et reelt billede af medlemmets samlede indkomstniveau i måneden.

Ved en genindplacering *skal* satsen genberegnes. Hvis et medlem genoptjener retten til dagpenge og skal have beregnet hele eller dele af sin dagpengesats på baggrund måneder med indkomst fra forskellige vikariater og småjob, vil medlemmet kunne få beregnet en meget lav sats. Dette selv om medlemmet har levet op til formålet med reformen og taget alt arbejde – også arbejde på få timer og til en lav løn. Dette er problematisk. For det er ikke til at forstå for medlemmet – og er ikke med til at give medlemmet incitament til at tage alt arbejde.

Dette har næppe været tilsigtet.

Forslag

Det skal være muligt at fravælge måneder med indkomst til beregningsgrundlaget, hvis der i måneden også er udbetalt dagpenge eller en anden offentlig ydelse.

Der kan evt. fastsættes en begrænsning for, hvor mange måneder der kan fravælges ved satsberegningen. Begrænsningen kan f.eks. fastsættes til, at det kun er muligt at fravælge 6 ud af 12 måneders indkomst ved beregning af satsen.

Med forslaget vil satsberegningen basere sig på et mere reelt indkomstgrundlag, og medlemmerne vil have incitament til at tage alt arbejde i løbet af hele dagpengeperioden.

5B. BEREGNINGSPERIODEN SKAL FØLGE OPTJENINGSPERIODEN

Problem

I dag kan et medlem *optjene* ret til dagpenge på baggrund af et grundlag, der ikke kan medregnes til *beregningsperioden* af dagpengesatsen.

Optjeningsperioden for indkomst- og beskæftigelseskravet er på 36 måneder, mens beregningsperioden er på 24 måneder. Dermed er der asymmetri mellem optjenings- og beregningsperioden.

Hvis den indkomst eller de timer, som et medlem optjener eller genoptjener en dagpengeret på, hovedsageligt ligger 24- 36 måneder tilbage, vil satsen ikke kunne beregnes på disse måneder. Er der i de seneste 24 måneder ikke en eneste måned med indkomst at beregne på, kan beregningsperioden forlænges op til 36 måneder – og dermed bliver der symmetri mellem optjenings- og beregningsperioden.

Imidlertid forekommer det sjældent, at der slet ikke er en måned med indkomst at beregne på. Indkomsten kan dog være lille, og vil dermed give medlemmet en meget lav sats.

Det er i disse situationer svært for medlemmerne at forstå, at man ikke kan optjene dagpengeret og få beregnet sin sats på den samme indkomst.

Forslag

Beregningsperioden skal følge optjeningsperioden, så beregningen som udgangspunkt sker på baggrund af de bedste 12 måneder med indkomst inden for 36 måneder.

Der er med forslaget tale om en forenkling – for med forslaget vil reglerne om forlængelse af beregningsperioden kunne afskaffes.

Der vil alene skulle fastsættes regler om, at beregningsperioden altid følger optjeningsperioden – som så kan forlænges.

Hvis der skabes symmetri mellem optjenings- og beregningsperioden, vil flere måneder indgå i beregningsgrundlaget, hvilket ikke altid er til fordel for medlemmet.

Derfor skal forslaget ses sammen med forslag 5a om at give medlemmet mulighed for at fravælge måneder ved en satsberegning.

5C. GENBEREGNING PÅ INDKOMST I EN HEL BEREGNINGSPERIODE

Problem

Når et medlem indplaceres i en dagpengeperiode, beregnes der en dagpengesats. Når et medlem skal genindplaceres i en ny dagpengeperiode beregnes en ny sats. Beregningen kan kun ske på indkomst fra måneder, som ligger *efter* seneste indplacering – og derfor er der ofte ikke en hel periode på 24 måneder at beregne satsen på.

Nogle medlemmer har indkomst ved lønarbejde *og* ved selvstændig virksomhed *på samme tid*. Hvis et medlem er blevet indplaceret på baggrund af sit lønarbejde, sker det ofte, at medlemmet senere skal genindplaceres på baggrund af sin selvstændige virksomhed. Genindplaceringen sker, når der foreligger en årsopgørelse for et tidligere indkomstår. Ved genindplaceringen vil der *kun* kunne beregnes på indkomsten ved den selvstændige virksomhed og ikke på medlemmets indkomst fra sit lønarbejde, da den indkomst har dannet grundlag for en tidligere beregning. Medlemmets indkomst fra lønarbejdet i samme indkomstår kan hermed ikke indgå i en ny beregning.

Det er et problem, fordi den nye, og eventuelt lavere, dagpengesats så ikke kommer til at afspejle den reelle indkomst, som medlemmet har haft i beregningsperioden.

Forslag

Beregningen af dagpengesatsen skal også ved en genindplacering altid ske på baggrund af de 12 bedste måneder med indkomst inden for en *hel* beregningsperiode – også selv om medlemmet tidligere er blevet indplaceret i perioden. Det sikrer, at der altid er en hel periode at beregne på.

Herudover skal satsen beregnes på indkomst, der tidligere har dannet grundlag for en beregning i perioden. Et medlem, der genindplaceres på baggrund af indkomst fra en årsopgørelse, kan hermed anvende indkomst fra lønarbejde i det indkomstår, som årsopgørelsen dækker, til en beregning – selv om en del af lønindkomsten allerede er blevet anvendt til beregning af dagpengesatsen ved seneste indplacering.

Der er tale om en forenkling af beregningsreglerne, idet der anvendes samme systematik i beregningen ved genindplacering som ved indplacering ud fra en fast beregningsperiode.

Endelig er der tale om at give medlemmet tryghed for, at satsen ved en genindplacering spejler medlemmets reelle indkomstniveau i beregningsperioden.

5D. MEDLEMMET BEHOLDER SIN SATS VED GENINDPLACERING

Problem

Ved genindplacering skal satsen genberegnes, hvilket nogle gange fører til, at der bliver beregnet en lavere dagpengesats, f.eks. hvis medlemmet i løbet af dagpengeperioden har genoptjent dagpengeretten ved at tage forskellige vikariater og småjob til en lav løn.

Satsberegningsreglerne lever dermed ikke op til ét af de bærende formål med dagpengereformen; nemlig at give medlemmerne incitament til altid at tage alt arbejde, også midlertidigt arbejde/vikariater og småjob med lav løn.

Reglerne lever heller ikke op til målet med at sikre, at satsen afspejler den aktuelle/reelle indkomst over tid. For der beregnes alene på lønindkomsten – og ikke på de eventuelle dagpenge, der er udbetalt ved siden af indkomsten. Et medlem, som har haft en lønindkomst på f.eks. 1.000 kr. i en måned, har jo oftest ikke levet for de 1.000 kr., men for lønindkomst og dagpenge eller en anden ydelse samtidigt.

Der er set eksempler på genberegnete satser, som ligger langt under den tidligere mindstesats.

Der er brug for en beskyttelsesregel.

Forslag

Det skal være muligt for et medlem at fravælge genberegning af satsen, når medlemmet bliver genindplaceret i en dagpengeperiode, hvis beregningen vil føre til en lavere sats.

Medlemmet vil dermed have mulighed for at beholde den hidtidige dagpengesats.

Det vil kun være muligt at fravælge genberegningen, så længe medlemmet skal opfylde et beskæftigelseskrav for at få ret til en ny periode med dagpenge. Hermed gives muligheden kun til de medlemmer, der *løbende* skal genindplaceres.

Hvis medlemmet skal opfylde et indkomstkrav, skal der således altid ske en ny beregning af satsen.

Forslaget skal ses sammen med forslag 3c om, at kun medlemmer med en aktuel dagpengeret skal opfylde et beskæftigelseskrav.

Med forslaget vil det medlem, som løbende skal genindplaceres til en lavere sats, få mulighed for at beholde sin tidligere sats. Det vil give tryghed om satsen for medlemmet.

5E. VALGFRIHED ML. TRIN 1- OG TRIN 2-BEREGNING

Problem

Beregningen for selvstændige sker – ligesom for lønmodtagere – på baggrund af de 12 bedste måneder med indkomst inden for de seneste 24 måneder.

Beregningen sker på grundlag af den selvstændig virksomheds skattemæssige overskud, som fremgår af årsopgørelsen. Kun overskud fra årsopgørelser, der er afsluttet inden for beregningsperioden på 24 måneder og som dækker måneder i denne periode, kan danne grundlag for beregningen. Det er et problem, at der dermed ofte kun vil være én årsopgørelse at beregne satsen på – for det kan føre til en meget lav sats for den selvstændige.

Selvstændige har en særlig mulighed for at opfylde indkomst- og beskæftigelseskravet efter den såkaldte "trin 2-regel". Efter trin 2-reglen er optjeningsperioden for et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed, på 5 år i stedet for 3 år – og satsen beregnes på et gennemsnit af de bedste 2 år inden for de seneste 5 afsluttede indkomstår. Kun medlemmer, som ikke kan optjene ret til dagpenge inden for den almindelige optjeningsperiode og som udelukkende optjener pba. indkomst fra selvstændig virksomhed kan anvende reglen.

Det er et problem, at denne trin 2-beregning kun kan anvendes for medlemmer, der opfylder ret til dagpenge på trin 2.

Mange selvstændige har en lavere omsætning i en periode op til, at de lukker en virksomhed. De kan nemt optjene dagpengeret på trin 1, men deres sats beregnes helt eller delvist på den lave omsætning i én enkelt årsopgørelse – og bliver derfor lav.

Forslag

Et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed, skal have mulighed for at vælge, om der skal ske beregning efter trin 1 eller efter trin 2, uanset hvilket trin medlemmet har optjent en dagpengeret på.

Med forslaget vil selvstændige altid kunne blive beregnet på baggrund af et gennemsnit af de bedste 2 indkomstår inden for de seneste 5 år, hvis medlemmet dermed stilles bedre end ved en beregning på de bedste 12 måneders indkomst. Hermed sikres, at selvstændige ligestilles med lønmodtagere i dagpengesystemet, således at også selvstændige får beregnet en sats, der afspejler deres hidtidige indkomstgrundlag over en længere periode.

En valgfrihedsmodel vil give tryghed om satsen for de selvstændige. Forslaget er til at administrere – og til at forstå.

Trin 2-reglen findes allerede. Der lægges dermed ikke op til yderligere kompleksitet af systemet.

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Problem – administration af et ugesystem i et månedssystem

Reglerne om supplerende dagpenge er komplekse og dermed svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og vejlede om. Grunden til dette er ikke mindst, at der er en begrænset ret til supplerende dagpenge – og at denne begrænsning opgøres i uger i et månedssystem.

Reglerne om supplerende dagpenge er ikke blevet enklere med dagpengereformen. Tværtimod. Det siger sig selv, at systemet bliver mere komplekst med uger, der er indlejret i et månedssystem.

Og med regler som skal tage højde for dagpengeudbetalingen i en situation, hvor retten til supplerende dagpenge er opbrugt, medmindre den kan forlænges.

Forslag

Reglerne skal forenkles *betydeligt*.

F.eks. ved at etablere en ny model for de supplerende dagpenge, hvor tidsbegrænsningen opgøres i måneder.

Når tidsbegrænsningen opgøres i måneder, vil retten til supplerende dagpenge udløbe hurtigere, end det sker i dag, særligt for medlemmer der har varierende arbejde og mange småjobs. Derfor er det afgørende, at tidsbegrænsningen fastsættes til mere end de 7 måneder, der svarer til 30 uger i dag. De fleste medlemmer er da også mere end 7 måneder om at opbruge den ret til 30 uger med supplerende dagpenge, der findes i dag.

Ligeledes er det afgørende at undtage de måneder fra tidsbegrænsningen, hvor et medlem bliver ledigt fra eller påbegynder fuldtidsarbejde. Ellers vil forslaget gå ud over fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, hvor mange bliver ledige fra eller går i arbejde på andre tidspunkter end den 1. i måneden.

Af samme grund er det afgørende at bevare de gældende undtagelser fra tidsbegrænsningen, så der også stadig er fleksibilitet i reglerne for de medlemmer, der f.eks. hjemsendes eller sendes i arbejdsfordeling.

Når retten til supplerende dagpenge er opbrugt, fastholdes gældende ugebelægning/fradrag, så et medlem ikke udelukkes fra en hel måneds dagpenge ved bare en enkelt times arbejde.

Det er også afgørende at bevare denne regel, da medlemmerne ellers vil blive ramt alt for hårdt, hvis de tager arbejde, herunder arbejde på få timer og andre småjob, efter at deres ret til supplerende dagpenge er opbrugt.

Problem – den fleksibel forlængelse af supplerende dagpengeretten

Med dagpengereformen blev det muligt at forlænge retten til supplerende dagpenge med 4, 8 eller 12 uger. Forlængelsesreglerne er komplekse og dermed svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og vejlede om.

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Kravene til hvad der kan forlænge retten er i særlig grad svære at forstå og gennemskue, ikke mindst fordi kravene til arbejdets omfang er forskellige, afhængigt af om et medlem er uge-, 14-dages eller månedslønnet.

Men også reglerne om, at der kan ske yderligere forlængelse inde i en forlængelse og om hvordan medlemmerne forbruger af den forlængede supplerende dagpengeret, er svære at forstå og gennemskue. Det samme gælder det forhold, at der med forlængelsesreglerne ikke er et fast udløbstidspunkt for retten til supplerende dagpenge, hvorfor medlemmerne ikke kan gennemskue, hvornår de f.eks. skal ophøre med et deltidsarbejde.

Det er alt for svært at se formålet med reglerne; at give medlemmerne et ekstra incitament til at tage arbejde på fuld tid.

Forlængelsen bidrager ikke til andet end komplekse regler og et uigennemskueligt system. Der er ikke noget, der for a-kasserne umiddelbart indikerer, at medlemmerne *alene på grund af forlængelserne* arbejder mere på fuld tid end de ellers ville have arbejdet.

Forslag

Reglerne skal forenkles *betydeligt*.

Det skal bl.a. ske ved helt at afskaffe forlængelsen af retten til supplerende dagpenge med op til 12 uger – og i stedet fastsætte en *generel* ret til supplerende dagpenge på 12 måneder for alle.

Forslaget skal ses sammen med forslag 4a om at afskaffe minsteudbetalingsreglen.

Problem - genoptjening

Reglerne om supplerende dagpenge er komplekse og dermed svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og vejlede om. Det gælder ikke mindst de særlige regler om genoptjening af retten til supplerende dagpenge, der ikke følger de almindelige regler for genoptjening af retten til dagpenge. I begge tilfælde kan genoptjeningen ske løbende – men den sker ikke *sideløbende*.

Genoptjeningen af retten til supplerende dagpenge er betinget af en lang række forskellige krav, f.eks. til arbejdets omfang og aflønning, som ikke findes i forhold til den almindelige genoptjening af dagpengeret.

Et medlem kan godt genoptjene dagpengeretten, men ikke have ret til supplerende dagpenge, fordi denne ret ikke er genoptjent. Dette er svært for medlemmerne at forstå.

Selv om der på Jobnet er etableret en visning af, hvad der skal til for at genoptjene retten til supplerende dagpenge, skal hvert enkelt medlem stadig vejledes om reglerne. For visningen er for overordnet og skal tages med forbehold – den giver derfor ikke medlemmet et reelt overblik over sine rettigheder.

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Forslag

Reglerne skal forenkles *betydeligt*.

Det skal ske ved at afskaffe det særlige genoptjeningskrav for retten til supplerende dagpenge.

Retten til supplerende dagpenge vil hermed ikke skulle genoptjenes særskilt. Når et medlem har optjent eller genoptjent ret til en ny 2-årig dagpengeperiode, har medlemmet også optjent ret til en ny periode med ret til supplerende dagpenge.

Med forslaget vil de komplekse regler om det særskilte genoptjeningskrav for supplerende dagpenge kunne afskaffes helt.

Med forslaget vil også referenceperioden for supplerende dagpenge på de til enhver tid seneste 104 uger kunne afskaffes. Referenceperioden går i dag henover/på tværs af den almindelige dagpengeperiode, men vil med forslaget følge den almindelige dagpengeperiode og dennes referenceperiode.

7. NY KARENSMODEL PBA. DAGPENGETIMER

Problem

Med dagpengereformen blev det besluttet at indføre en karens hver 4. måned, dvs. et træk i udbetalingen af dagpenge svarende til én dags dagpenge for medlemmer, der ikke har arbejdet tilstrækkeligt i karensperioden. 4-månedersperioden løber, uanset om medlemmet modtager dagpenge eller ej.

Reglerne om karens er blevet meget komplekse og svære for a-kasserne at administrere. Selv om der er etableret karenstællere og en karensvisioning for medlemmerne, er det stadig svært for dem at danne sig et overblik over, hvornår der vil ske et karenstræk i dagpengeudbetalingen.

Formålet med karensreglerne var at give medlemmerne incitament til at tage alt arbejde for dermed at undgå en karens.

Men der er ikke noget, der for a-kasserne indikerer, at medlemmerne ikke ville have taget arbejdet alligevel.

Medlemmerne selv ser karenstrækket som en "straf" for ledighed.

Reelt er der derfor med karensen bare tale om et træk i dagpengene. Det vil man kunne opnå ad andre og enklere veje, hvis det er det, man vil.

Forslag

Hvis man vil fortsat vil trække karens, kan modellen forenkles *betydeligt*, hvis den bliver baseret på netop ledighed, og ikke på at medlemmet ikke har arbejdet tilstrækkeligt.

En ny karensmodel baseret på ledighed, dvs. på medlemmets dagpengetimer, kunne bygge på følgende:

- En fast karensperiode på 4 måneder, der ikke kan forlænges.
- En udmåling af karens, som sker på baggrund af udbetalte dagpengetimer – i stedet for (manglende) arbejdstimer i karensperioden. Med modellen trækkes der karens, hvis medlemmet har fået udbetalt *mindst* 494 dagpengetimer de seneste 4 måneder. Er der udbetalt *mindre end* det, trækkes der ikke karens. De 494 timer i 4-månedersperioden svarer til 4 måneders dagpengeudbetaling minus det antal timer et medlem i dag skal have arbejdet for at undgå karens ($642 - 148 = 494$).
- Dagpenge, der udbetales under uddannelse som led i beskæftigelsesindsatsen, f.eks. jobrettet uddannelse og uddannelsesløft, indgår ikke i opgørelsen.
- Hvis der ikke kan trækkes en karensdag i den sidste måned i karensperioden, bortfalder karensdagen. Dvs. der ligger ingen karenstræk og venter på medlemmet.

8A-C. JUSTERING AF REGLERNE OM AUTOMATISK OMFORSIKRING FRA DELTID TIL FULD TID

Problem

A-kasserne ser hver måned på, om et medlem skal omforsikres fra deltid til fuld tid. Der trækkes lister over medlemmer med deltidsforsikring, som inden for de seneste 3 måneder har arbejdet flere timer end en deltidsforsikring tilsiger.

Oftest ser det ud som om et medlem på listen skal omforsikres, men ved henvendelse til medlemmet viser det sig, at det ikke er tilfældet, f.eks. fordi medlemmet stadig arbejder på deltid, men har haft nogle enkelte overarbejdstimer i en måned. Medlemmet arbejder reelt på deltid. Der er således ikke tale om en generel stigning i arbejdstiden. Medlemmet bliver derfor ikke omforsikret til fuld tid. Men næste måned skal medlemmet efter reglerne igen på listen til omforsikring, og det samme sker i måned 3.

Selv om a-kassen manuelt kan stoppe de to sidste omforsikringer, er det ikke hensigtsmæssigt. Og det er næppe heller tilsigtet, at reglerne skal administreres sådan.

Det samme gælder for et medlem, der er startet i et deltidsarbejde efter et fuldtidsarbejde og som i den forbindelse er blevet deltidsforsikret. Medlemmet vil i de to efterfølgende måneder blive trukket ud på listen til automatisk omforsikring til fuld tid - alene på baggrund af det fuldtidsarbejde, der lå forud for deltidsforsikringen.

Dette har heller ikke været tilsigtet.

Der er således en del meradministration knyttet til reglerne i dag, hvilket er problematisk.

Samtidig er det problematisk, hvis reglerne fører til, at medlemmer bliver omforsikret mellem deltid og fuld tid gentagne gange, når de reelt ikke skal omforsikres, da omforsikringen har konsekvenser for medlemmets dagpenget. F.eks. nedskrives dagpengeperioden med tæt på 20 pct. hver gang et medlem bliver omforsikret til deltid, efter at medlemmet automatisk er blevet omforsikret til fuldtid.

Forslag

Der er behov for en række justeringer af reglerne.

a) Kvartalsvis omforsikring

Automatisk omforsikring skal ske kvartalsvis i stedet for månedsvis.

A-kasserne skal således undersøge, om deres deltidsforsikrede medlemmer skal omforsikres hvert kvartal i stedet for hver måned.

Hvert kvartal skal der – som i dag – ske en månedsvis undersøgelse af de seneste tre måneder. Ved en kvartalsvis undersøgelse vil man undgå at få det samme medlem ud på listen til omforsikring tre måneder i træk.

Omforsikringen skal ske med virkning fra den måned, hvor undersøgelsen foretages, og således ikke med tilbagevirkende kraft fra den måned, hvor medlemmet opfyldte kravet for omforsikring.

Der er med forslaget tale om en forenkling af a-kassernes administration. Et medlem vil i øvrigt altid kunne rette henvendelse til a-kassen og blive fuldtidsforsikret, hvis kravet herfor er opfyldt.

b) Bagatelgrænse for automatisk omforsikring

Der skal fastsættes en bagatelgrænse for automatisk omforsikring fra deltid til fuld tid på 12 timer pr. måned. Hermed skal der kun ske automatisk omforsikring, hvis et deltidsforsikret medlem får indberettet mindst 426 løntimer i en 3-månedersperiode.

Et medlem, der arbejder på deltid og som ønsker at være deltidsforsikret, vil hermed ikke automatisk blive omforsikret på grund af nogle få overarbejdstimer.

Medlemmet kan til enhver tid selv bede om at blive omforsikret til fuldtid, hvis pågældende opfylder kravet til fuldtidsforsikring.

Der er med forslaget tale om en administrativ forenkling.

Forslaget om en bagatelgrænse skal ses sammen med forslag 10 om månedskontrollen, da en række af de problemstillinger der ses ved den månedlige udbetalingskontrol, f.eks. ift. indkomstregisterdata og indberetter-praksis også ses ift. omforsikringskontrollen.

c) Omforsikringsfri periode

Medlemmer, der netop er blevet deltidsforsikrede, skal ikke være omfattet af den automatiske omforsikring i tre måneder.

Med forslaget vil det medlem, der lige er startet i et deltidsarbejde fra et fuldtidsarbejde, og som i den forbindelse er blevet deltidsforsikret, ikke blive taget ud til omforsikring de næstkommende to måneder.

8D. INGEN OMFORSIKRING FOR SELVSTÆNDIGE

Problem

A-kasserne skal én gang om året undersøge, om deltidsforsikrede medlemmer, der har drevet selvstændig virksomhed, skal omforsikres til fuld tid på baggrund af de afsluttede årsopgørelser.

Da a-kasserne ikke ved, hvilke medlemmer, der har selvstændig virksomhed, skal undersøgelsen ske ift. *alle* a-kassens deltidsforsikrede medlemmer. Undersøgelsen sker hvert år via opslag i SKATs dataudstillingsløsning for årsopgørelser (DUPLA).

Der er tale om en undersøgelse på baggrund af oplysninger om indkomst, som omregnes til timer, fra en årsopgørelse for et indkomstår, som ligger op til 1½ år tilbage i tid. Derfor er det ikke givet, at en omforsikring længere er aktuel i forhold til det sted, medlemmet nu er i sit arbejdsliv. Og derfor er det ofte svært for medlemmet at forstå, hvorfor der skal ske omforsikring.

Det er samtidig administrativt tungt automatisk at skulle omforsikre deltidsforsikrede ofte ikke-ledige medlemmer med selvstændig virksomhed.

Forslag

Reglerne om *automatisk* omforsikring af deltidsforsikrede medlemmer med selvstændig virksomhed på baggrund af en årsopgørelse skal afskaffes.

A-kasserne skal i stedet årligt skrive til deltidsforsikrede medlemmer, der har drevet selvstændig virksomhed, og vejlede om *muligheden* for at blive omforsikret til fuldtid, hvis de ønsker det.

9A. FORLÆNGELSE PÅ BAGGRUND AF RESSOURCEFORLØBSYDELSE

Problem

Med dagpengereformen blev det besluttet at reducere og harmonisere de muligheder, der var for at forlænge optjenings- og referenceperioden. Formålet var at skabe grundlag for en mere digital og registerbaseret administration af forlængelsesmulighederne – og at skabe grundlag for regelforenkling.

For at kunne digitalisere forlængelsesmulighederne, blev betegnelsen sygdom ændret til udbetalte sygedagpenge i reglerne. Dette har vist sig som et problem, fordi der ved langvarig sygdom ikke altid udbetales sygedagpenge, men ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb. Derfor kan en del medlemmer ikke længere anvende forlængelsesmuligheden "sygdom" fuldt ud, selv om de har været syge.

Dette har næppe været tilsigtet.

Forslag

Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal også kunne forlænge optjenings- og referenceperioden.

Det ligger inden for formålet med dagpengereformen.

Reelt er der tale om manglende konsekvensrettelse af dagpengereglerne som går tilbage til, da jobafklaringsforløbene blev introduceret i sygedagpengereglerne. Man kunne ikke dengang forudse hvor mange, der ville komme på jobafklaringsforløb, eller længden af disse – og hvad konsekvenserne af de nye forløb ville blive i dagpengesystemet.

Ressourceforløbsydelsen indberettes til indkomstregisteret, og en forlængelse med den udbetalte ydelse kan derfor digitaliseres og automatiseres på samme måde som de øvrige forlængelsesmuligheder.

Forslaget skal ses sammen med forslag gb.

9B. ÉN OPGØRELSESMETODE FOR FORLÆNGELSE VED SYGDOM

Problem

Med dagpengereformen blev det besluttet at harmonisere regler om forlængelse af optjenings- og referenceperioden med henblik på digitalisering og forenkling. Men *ikke* fuldt ud.

I udmøntningen valgte man to forskellige opgørelsesmetoder til forlængelse på baggrund af udbetalte sygedagpengetimer.

Ved begge metoder skal et antal timer eller en periode fratrækkes, før den reelle forlængelse kan opgøres – metoden er dog ikke den samme.

Det samlede antal sygedagpengetimer minus de første 160,33 timer forlænger optjeningsperioden, mens timer med sygedagpenge efter de første 4 eller 6 uger i hver sygeperiode forlænger referenceperioden.

Der er tale om komplekse regler og metoder, som det er svært at håndtere i systemerne og i a-kassernes administration. Reglerne er herudover svære at forstå for medlemmerne og for a-kasserne at vejlede om.

Forslag

Opgørelsen af forlængelsen af optjenings- og referenceperioden på baggrund af udbetalte sygedagpenge skal være den samme. Der skal derfor fastsættes én fælles opgørelsesmetode for forlængelse ved sygdom.

Det kan f.eks. ske – som efter gældende regler for forlængelsen af optjeningsperioden – ved at antallet af udbetalte timer med sygedagpenge (og ressourceforløbsydelse, jf. forslag 9a), fratrækkes de første 160,33 timer og derefter omregnes til måneder.

Der er tale om en forenkling af de gældende to metoder for at opgøre optjenings- henholdsvis referenceperioden. Ikke mindst fordi reglerne om udbetaling af dagpenge under de første 2 ugers sygdom fører til, at det nogle gange er 4 uger og nogle gange 6 uger med sygedagpenge, der skal trækkes fra, før forlængelsen af referenceperioden kan opgøres.

9C.FORLÆNGELSE AF OPTJENINGSPERIODEN OGSÅ VED BIBESKÆFTIGELSE

Problem

En selvstændig virksomhed anses som selvstændig bibeskæftigelse, når medlemmet har arbejdet som lønmodtager i et vist omfang i de seneste 6 måneder forud for ledigheden. De 6 måneder kan imidlertid ikke forlænges på baggrund af perioder med udbetalte sygedagpenge, barselsdagpenge eller støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af døende nærtstående.

At der ikke kan ske forlængelse af 6-månedersperioden er et problem for det medlem, der f.eks. har været på barsel forud for indplaceringen i en dagpengeperiode.

Dette medlem vil *ikke* kunne opfylde bibeskæftigelseskravet, da optjeningsperioden ikke kan forlænges med den periode, hvor medlemmet har været på barsel. Derfor må medlemmet ophøre med sin virksomhed, selv om medlemmet forud for barslen arbejdede fuld tid som lønmodtager ved siden af den selvstændige virksomhed.

Med dagpengereformen blev det besluttet at harmonisere forlængelsesmulighederne i *alle* regler om f.eks. optjeningsperioder. Den beslutning har man ikke været helt tro over for senere hen. Man har i stedet besluttet slet ikke at give mulighed for forlængelse.

Det forekommer ikke rimeligt.

Det har næppe været tilsigtet at ramme de barslende – og ligger næppe heller i tråd med ønsket om at sikre ligestilling mellem kønnene.

Forslag

Optjeningsperioderne skal harmoniseres fuldt ud – og hermed skal bibeskæftigelseskravet kunne forlænges på baggrund af de samme forhold, der ellers kan forlænge optjenings- og referenceperioden.

Med forslaget vil et medlem, der f.eks. har været på barsel forud for indplaceringen i en dagpengeperiode, derfor kunne opfylde bibeskæftigelseskravet, hvis medlemmet forud for barslen arbejdede på fuld tid som lønmodtager ved siden af den selvstændige virksomhed.

Forslaget skal ses sammen med forslag ga.

10. REPARATION AF MÅNEDSKONTROLLEN MED EN BAGATELGRÆNSE

Problem

Månedskontrollen sker i dag alt andet end "digitalt og automatisk i a-kasserne". A-kasserne anvender urimeligt og uforholdsmæssigt mange ressourcer på at håndtere sager, der kommer ud til manuel kontrol og behandling hver eneste måned. I de mange af de sager, der kommer ud til kontrol, er der ikke grundlag for en efterregulering – eller kun en mindre regulering.

Når sagerne kommer til kontrol, handler det ikke om, at der ikke er udbetalt korrekt, men om afledte problemer ift. månedskontrollen, f.eks.:

- Arbejdsgiveres indberetninger – fejl og mangler ved indberetning af lønperioder og løntimer og rettelser til indberetninger.
- Arbejdsgiveres forskellige indberetningspraksis, f.eks. af overarbejde, tillæg mv.
- Skæve lønperioder, faste timenormer, hvor de faktiske arbejdstimer i måneden ikke stemmer med de løntimer, der er indberettet.
- Arbejdsgivernes forskellige praksis for indberetning på P-numre.

Indberetningerne i indkomstregisteret har langt fra vist sig så egnet at basere en kontrol af en dagpengeudbetaling på som forudsat.

Forslag

Der skal ske en reparation af den gældende månedskontrol som skal suppleres med en bagatelgrænse på 12 timer. Reparationen af månedskontrollen går ud på at undtage måneder fra kontrol, hvor nogle af de kendte problemer ift. kontrollen forekommer, og dermed mindske antallet af kontrolsager, der falder ud til manuel behandling. Der er tale om sager, der ofte ikke er grundlag for at foretage efterreguleringer i.

Følgende skal undtages kontrol:

- Måneder, hvor medlemmet melder sig ledigt – dvs. ikke kun måneder, hvor der sker indplacering – og måneder hvor medlemmet er afmeldt i en vis del af måneden.
- Måneder, hvor medlemmet deltager i arbejdsfordeling eller er hjemsendt.
- Måneder, hvor medlemmet er sygt eller holder ferie – også for medlemmer, der ikke er ansat på fast nedsat tid.

Bagatelgrænsen skal supplere månedskontrollen, så der kun sker kontrol ved differencer på mindst 12 timer pr. måned. Medlemmet kan – som i dag – henvende sig til a-kassen for at få rettet eventuelle fejl og få efterbetalt dagpenge, også under bagatelgrænsen.

11A-C. TÆLLERNE

Problem

Med dagpengetællerne ville man gennem omfattende indberetninger fra a-kasserne om et medlems dagpengerettigheder sikre sig følgende:

- En ensartet administration af reglerne på tværs af a-kasser, bl.a. ved ensartet opgørelse af data for alle medlemmer, fælles definitioner, metoder mv.
- Transparens omkring data for medlem, a-kasse og kommunen for hvem tællerdata skal være tilgængelige.
- Overblik for medlemmet om medlemmets dagpengerettigheder ved en visning af centrale tællerdata på Jobnet.

Selv om tællerne nærmest ikke blev omtalt i aftalen bag dagpengereformen, blev implementeringen af tællerne til et større projekt i STAR, som *dels* skulle sikre, at a-kassernes systemer blev sat korrekt og ensartet op, *dels* skulle sikre opbygningen af et helt univers af tællerdata, som til enhver tid kunne give medlem, a-kasse og kommune overblik over, hvor medlemmet dagpengemæssigt set stod lige her og nu.

Implementeringen af "tællerne" stod Danske A-kasser, a-kasserne og STAR for i et tæt samarbejde – i det såkaldte "køgebogsprojekt".

Et projekt, hvor der blev arbejdet fleksibelt – til alles fordel – med at nå i mål med implementeringen af den største reform af dagpengesystemet i nyere tid – og omsætte komplekse regler til IT.

Det har senere vist sig som et problem, at tællerne og dermed a-kassernes IT-systemer er bygget op om tolkninger af reglerne, som ikke alle har fundet vej til reglerne. Herunder at de er bygget op om epics og testcases, hvis retskildemæssige status er usikker.

Ligeledes har det vist sig som et problem, at klagesystemet ikke anerkender den tolkning, der er lagt ned over reglerne af STAR ved implementeringen. Selv om der ligger skriftlighed til grund for stort set hele reformens implementering, fx i form af vejledende udtalelser, har denne skriftlighed ikke haft et autoritativt "sted at bo" – et sted for offentliggørelse. Og har det stadig ikke, når der skal implementeres nye regler og ske ændringer i "tællerne" mv.

Tællerne er blevet meget komplekse – det rammer systemets robusthed og agilitet. Tællerne har ikke bidraget til et system, som er nemmere at administrere for a-kasserne. Hver gang reglerne bliver ændret, skal a-kasserne forholde sig til, hvordan ændringen skal skrues sammen i forhold til tællerne. Alt griber nemlig ind i tællerne.

Når ændringer er implementeret, følger der ofte en kontrol fra STAR med – og en eventuel senere validering af, at tællerne nu også viser, hvad de skal. Eventuelt efterfulgt af datagenopretning.

Alt dette er økonomisk og tidsmæssigt krævende.

Ift. overblikket for medlemmerne er det et problem, at tællerne er designet til en overordnet visning af et opsummeret "øjebliksbillede" af medlemmets dagpengesituation. Tællerne skal ses hver for sig – de egner sig ikke til at vise sammenhænge og samspil mellem regler i systemet.

Endelig er det et problem, at der ikke sker offentliggørelse af centrale tællerdata – så alle kan følge effekten af reformen.

Forslag

a) Offentliggørelse af fortolkningsbidrag

Der skal etableres et autoritativt, digitalt sted til offentliggørelse af tolkning af regler, uanset om den tolkning sker i den regeludstedende del af STAR, tilsynsdelen af STAR eller den klagesagsbehandlende del af STAR.

Hermed skabes den transparens om regeltolkninger mv., som skal sikre ens administration – og systemopsætning – på tværs af a-kasser også i fremtiden. Der skal herudover etableres en *formaliseret proces* til sikring af, at regeltolkninger, ny praksis mv. med faste intervaller finder vej ind i bekendtgørelser og vejledninger, f.eks. én gang hvert halve år.

b) Forenkling af tællere og tællerdata

I en forenklingsanalyse skal der ses på, hvordan vi kan sikre robusthed og agilitet i dagpengesystemet – med få centrale tællere. Der skal også ses på, hvordan metadata på tællerdata kan forenkles, f.eks. i forhold til indplaceringsgrundlaget. Og der skal udarbejdes en entydig definition af hvad forskellige indplaceringsgrundlag dækker over og hvordan de skal anvendes og indberettes. I den forbindelse skal der også ses på, om tællerdata vedr. indplacering, referenceperiode, forbrug og udløb kan knyttes bedre sammen til en visning af medlemmets dagpengeforløb.

Endelig skal der ses på, om der kan etableres et set up for validering af tællerdata senest 1-2 måneder efter enhver implementering af ændringer i tællerne. Dette for at undgå, at der sker forskellig tolkning af regler og forskellig opsætning af systemer og indberetning af nye/ændrede tællerdata – og for at undgå en efterfølgende validering og genopretning mv.

c) Offentliggørelse af tællerdata

Der skal ske offentliggørelse af de mest centrale tællerdata, f.eks. om satser/satsniveauer, indplaceringer, forbrug, karens, dagpengeforlængelser og medlemmer som står over for at opbruge dagpengeretten mv., så alle løbende kan følge med i effekterne af dagpengereformen, og så der kan sættes hurtigt ind, hvis situationen kræver det – og indsatsen tilrettelægges derefter.

12A. MINDRE VILKÅRLIGHED VED INDBERETTEDE OPLYSNINGER TIL INDKOMSTREGISTRET

Problem

Mange rettigheder i dagpengesystemet er baseret på indberettede oplysninger om indkomst eller løntimer til indkomstregistret.

Med dagpengereformen blev *indberetningsdatoen* til indkomstregisteret bestemmende for et medlems rettigheder. Det blev besluttet at gå fra et tidligere "for-princip" til et nyt "i-princip", dvs. at gå fra, at indkomst og løntimer optjent *for* en måned kunne give rettigheder, til at indkomst og løntimer indberettet til indkomstregisteret (*indberetningsdatoen*) *i* en måned kunne give rettigheder.

Dagpengekommissionen ønskede, at det i højere grad blev oplysningerne i indkomstregisteret, der blev bestemmende for et medlems rettigheder – for rygraden i et mere digitaliseret og registerbaseret system er de oplysninger, der ligger i indkomstregistret. Dagpengekommissionen tog dog ikke nærmere stilling til, at det skulle være lige netop *indberetningsdatoen*, der skulle være bestemmende for rettighederne i dagpengesystemet.

Det har vist sig, at der kan være en vis vilkårlighed i at lade *indberetningsdatoen* være bestemmende for et medlems rettigheder. Vilkaerligheden kommer af, at arbejdsgivere har forskellige frister til at indberette oplysninger til indkomstregisteret afhængigt af virksomhedens størrelse og hvilken kalendermåned, der er tale om.

To medlemmer i præcis samme situation kan stå med forskellige rettigheder, fordi den enes rettigheder baserer sig på indberetninger fra en arbejdsgiver, der har indberetningsfrist ved udgangen af måneden, mens den andens arbejdsgiver først har frist måneden efter. Vilkaerligheden kan også ramme medlemmer, der har flere arbejdsgivere, er 14-dageslønnede, ugelønnede eller honorarlønnede.

Forslag

Det skal analyseres nærmere, om rettigheder i dagpengesystemet kan basere sig *mindre vilkårligt* på noget andet end indberetningsdatoen.

Følgende alternativer skal som minimum analyseres:

- Dispositionsdatoen
- Lønperioden
- Skatteperioden/skattemåned

Disse fremgår alle af indkomstregistret.

Analysen skal også se på periodisering af indkomst og på, om der i højere grad skal bruges indkomster "for" en måned i stedet for "i" en måned.

12B. INDKOMSTREGISTERET SKAL VÆRE PRIMÆR KILDE FOR INDKOMST OG LØNTIMER

Problem

Rettigheder i dagpengesystemet baserer sig ikke kun på oplysninger indberettet til indkomstregistret. De baserer sig f.eks. også på oplysninger om indkomst, som hentes fra medlemmets årsopgørelse i SKATs udstillingsløsning DUPLA. Det gælder f.eks. oplysninger om B-indkomst og overskud fra selvstændig virksomhed.

Da mange rettigheder i dagpengesystemet optjenes løbende, er det et problem, at visse indkomsttyper, f.eks. en B-indkomst eller løbende beskattet A-indkomst fra et selskab, først kan give rettigheder, når årsopgørelsen foreligger, dvs. op til 1,5 år efter at indkomsten er erhvervet. Generelt er det ellers sådan, at indkomst, der løbende indberettes til indkomstregisteret og beskattes, kan give rettigheder umiddelbart.

Herudover er det et administrativt problem, at oplysninger om de samme indkomsttyper skal hentes flere steder fra – og periodiseres, lægges til og trækkes fra hinanden.

Ligesom det er et problem, at medlemmet har svært ved at danne sig et overblik over sine rettigheder.

Forslag

Så mange oplysninger om medlemmets indkomst som muligt skal hentes fra indkomstregistret, i stedet for fra årsopgørelsen. Indkomstregisteret bliver hermed den primære datakilde til administrationen af dagpengesystemet. På den måde vil medlemmet løbende kunne medregne en større del af sin *aktuelle* indkomst til en (ny) dagpengeret og satsberegning.

Med forslaget vil al B-indkomst og A-indkomst, der er udbetalt til ejeren af et selskab som personlig indkomst og *indberettet til indkomstregisteret samt løbende beskattet*, kunne medregnes til optjeningen af dagpengeret i takt med, at medlemmet arbejder og indkomsten bliver indberettet til indkomstregistret – og ikke som i dag først op til 1,5 år efter, pågældende har haft indkomsten.

Med forslaget vil der kunne ske en administrativ forenkling. Årsopgørelsen vil alene skulle bruges til at medregne overskud fra selvstændig virksomhed og til kontrol af f.eks. B-indkomst.

Forslaget vil desuden give et bedre overblik for medlemmet og bidrage til ligestillingen af lønmodtagerarbejde og arbejde med selvstændig virksomhed.

12C. GENNEMSKRIVNING AF LOVEN

Problem

Dagpengesystemet er efter reformen blevet langt mere komplekst end tidligere – og a-kasserne har ofte svært ved på baggrund af reglerne at bygge systemer op, som fremmer høj grad af automatisering. Der mangler centrale steder sammenhæng mellem reglerne – samspillet er ikke sikret, og det rammer utilsigtet medlemmerne.

Når et system f.eks. skal basere sig på registerdata, er det vigtigt, at de samme data kan anvendes ens. Det forudsætter, at der er ens principper og begreber på tværs af reglerne. Det er der ikke i dag.

De dele af dagpengesystemet, som ikke blev ændret med dagpengereformen, er f.eks. ikke alle underlagt reformens begreber eller principper. Det gælder ikke mindst i forhold til dagpenge- og efterlønsreglerne, som langt hen ad vejen følges ad, men som alligevel på mange punkter adskiller sig fra hinanden.

Ens begreber – og ens definition af begreberne – er noget af det mest centrale. For hvis en løntime ikke altid er en løntime, men noget forskelligt alt efter hvilken sammenhæng, den indgår i, så bliver det svært at bygge et administrerbart, digitaliseret og automatiseret system op. Svært bliver det også, hvis en måned ikke altid er en måned, men er dato til dato eller uge til uge. Eller hvis noget er "mindst" og noget andet er "mere end".

Svært er det også, hvis indkomster nogle gange giver rettigheder, hvis de er indberettet "i" en måned, mens de andre gange giver rettigheder, hvis de er indberettet "for" en måned.

I dag er alle disse detaljer kodet særskilt i systemerne – område for område, regel for regel. Hermed bliver det uforholdsmæssigt krævende at vedligeholde systemerne og undgå fejl.

Forslag

I forbindelse med en kommende gennemskrivning af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. må man derfor sikre:

- At de samme begreber defineres ens og entydigt i alle regler.
- At centrale principper anvendes ens på tværs af reglerne.
- At begrebet "mindst" bruges i stedet for "mere end", da dette systemmæssigt er langt enklere.
- At de øvrige regler i loven, f.eks. efterlønsreglerne, tilpasses de regler der kom med dagpengereformen, for at sikre en høj grad af digitalisering og automatisering.

Dette vil samtidig bidrage til et enklere og mere gennemskueligt system.

**Danske
A- Kasser**

LÆS MERE PÅ

[danskeakasser.dk/
evaluering-dagpengereformen](https://danskeakasser.dk/evaluering-dagpengereformen)

Danske
A- Kasser